

LA VALL DEL MOGENT

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

El tema de la setmana

El tema de la setmana, sens dubte el més comentat, és el que fa referència als consums.

Ha estat comentat a tot arreu; al safareix, a les barberies, cafès, tertúlies. Per això és de preveure que, com és natural, han estat diferents i variats els comentaris. Per no ésser menys, també hi faré el meu.

El poble de La Roca del Vallès, poble del tot floreixent, ha estat d'uns temps descuidat el seu control administratiu; ha tingut de passar un sens fi de vaivents i enturpiments, que a durar gaire, l'administració pública hauria estat un mite.

El cavall de batalla per a cercar vots, entre altres el tema afavorit és el consum o repartiment municipal, i en aquestes darreres eleccions havia estat plat afavorit, i això m'ho referma la meua creença, perquè feu la casualitat que un dia estés a la Secretaria per un afer, i allí hi havia un veí que s'estava queixant perquè se li havia promès rebaixar-li els consums... i que havent-li dit el que fora i per tant que no ho pagaria. Sense tenir-ne de fer res, i sense tampoc que sentís que se li preguntés, digué l'esmentat veí, que això li digueren en temps de propaganda electoral i que... etc. etc.

Bé; jo relato aquest cas, per ésser del tot interessant, però em desviava del tema.

Com és lògic, l'Ajuntament, en confeccionar el pressupost, consigna una entrada de X pessetes, que a la bestreta ha calculat que importarà el consum, i amb això hi compta, i en deixar-se de cobrar, fa que l'Ajuntament no pugui complir amb les despeses que amb aquella part d'ingressos fa i es troba que no pot satisfer-les i l'Ajuntament no pot desenvolupar-se com havia calculat.

Ara La Roca, en entrar hi la ma-

Ciudadà: Ja t'has subscrit al nostre setmanari?

A Sant Jordi, Patró de Catalunya

*Les roses abrilenques d'aquest any
com mai enardidores, com mai belles,
tremolaran al pit de les donzelles
amb un encès inconegut afany.*

*En les mirades vives, sense engany,
veurem brillar ies lluïssors novelles
i tornaran al cor les cançons velles
del nostre anhel, sense ni un dol ni un
(plany.*

*La primavera escamparà mil flaires
d'amor, d'encis i de trasbals sagrat;
vibrant serà l'espai de veus cantaires
i al pit la creu i cavalcant, armat,
vindrà Sant Jordi, combatent pels aires,
per nostra fe i per nostra llibertat.*

J. LL.

majoria Autonomista Catalana, proposà tot seguit fer neteja de tot el paper, i així fou acordat per unanimitat, i tot seguit han estat escampades unes fulles a tots els deutors, pel Recaptador Municipal, donant fins el dia 30 de plaç per a pagar sense apremi.

Ara bé; amb tot i com deia al principi, ha estat tema del dia això, parlant-se'n a tot arreu, i coincideix una gran majoria de ciutadans que és una gran obra això, puix s'havia arribat a un estat que no es cobrava de bona part del pressupostat, i es posava de moda aquest precedent. Ara trobeu uns; *que això de fer pagar no hi ha dret!*, i que els «altres» Ajuntaments ho feien més bé no cobrant. Però no veuen, ni arriben a comprendre que si l'actual Ajuntament, com els altres, tenien el dret i deure de posar-hi interès en la marxa administrativa i econòmica, i per la seva mala administració i poc interès deixaren de fer complir això, l'actual Ajuntament, de les quotes passades fins a la data, res té que veure, i per tant, tenen de pagar-ho, el que els anteriors Ajuntaments els

hi posaren. Per a aquests anys vidents, el nou repartiment municipal, en notificar-los la quota posada, poden aleshores amb totes les dades demostrar, en el cas, que no els hi pertoca aquella quota, i fer prevaldre la seva queixa, i és de creure que si aquesta és justa, serà atesa. He sentit a ciutadans que han dit, en passar-los l'avís de tenir atrassos, que ells ho tenen tot pagat... Ara bé; el recaptador municipal no té l'interès que per la seva responsabilitat li va, de cobrar dues vagades, i hi ha més, els rebuts són amb matriu, i si han pagat, poden comprovar-ho, ja amb els rebuts, ja anant a Granollers. I no es creguin que dient-ho aquí i allà en tener prou perquè, en cas d'ésser cert el deute, no els hi cobrin després amb apremis o vingui l'embargament.

L'acord de fer neteja del consum, és un acord dels més interessants, per molts motius i circumstàncies, i tots ho tenim de reconèixer, puix no és lògic que sols uns tinguin que ésser els que paguin i per consegüent contribuir a les despeses, sinó que siguem tots. Ara, que jo crec que l'actual Ajuntament hi posarà tota cura per a la confecció del nou repartiment, i d'aquesta manera podran quedar subsanats tots els errors, ja que és de reconèixer que hi ha uns que paguen poc, altres que no paguen per no ésser-hi, i altres que són molt carregats.

Amb això tots hem de reconèixer que serà molt beneficiós, i que els que estiguin en descobert no tenen dret de dir res de l'actual Ajuntament en fer-los pagar, i que res té que veure amb les quotes i que ara sols se'ls fa complir el que no feren els anteriors Ajuntaments i tenien obligació de fer complir.

En un mot, per a pagar es té de cobrar. Aquesta és la paraula.

UN VEÍ

CIUDADÀ:

Comprar a les cases que anuncien en el nostre setmanari, és assegurar l'èxit d'aquest.